

3

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΛΗΡΕΤΑ	ΕΚΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΥΝΤΑΕΤΑΙ
'Εν Ἑλλάδι δε 5	ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. 20. 5	'Ιπ. Ρ. † τίως Σεβ. τῆς Σ. Στ. " Ἀθηνᾶς "
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ	ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ	'Ιπ. τοῦ Ρ. † τίως Α'. Ἐπ. τῆς
ἐδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26. - Ἀθήνας.	Σ. Στ. " Ἀθηνᾶς ", Μεγ. Θησ.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ	τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.
μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.	

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Β'.

Ὁ Τεκτονισμὸς δὲν εἶνε θρησκεία, καὶ ἐν τούτοις γεραίρει καὶ διδάσκει πολλὰ αὐτῆς ἠθικὰ παραγγέλματα· πολλῶ δ' ἤτερον εἶνε θεολογία, καίπερ ἔχων ἴδια σύμβολα πίστεως. Δὲν εἶνε πολιτικὸς Σύλλογος, καίτοι ἡ πολιτικὴ ἄλλοτε προσεπάθησε νὰ ἐξοντώσῃ αὐτόν, σήμερον δὲ πανταχοῦ πλεῖστοι πολιτευόμενοι συχναζοῦσιν εἰς ἀμφοτέρας αὐτοῦ τὰς στήλας, ὅπως ἐπικαλεσθῶσι τὴν κραταιὰν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεκτονισμὸς Β'. ὑπὸ Φίλωνος	σελ. 33
'Η ἀδ.: Κλοτίλδη Θέρδα ὑπὸ Α. Βρυζάκη	» 36
'Ανὰ τὰς Στοῶς ὑπὸ Ἀθ.: Βρυζάκη	» 39
'Ο Ἰταλικὸς Τεκτονισμὸς	» 40
'Αδελφικὰ συμβάντα	» 48

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἀγ. ἀδ. συνδρομηταῖς ὅτι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν δύνανται νὰ καταβάλλωσι τῷ ἀδ. ὑπηρέτῃ τοῦ τεκτον. μεγάρου, παρ' ᾧ εὐρίσκονται καὶ αἱ οἰκεῖται ἀποδείξεις.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ ὑπηρέτῃ γίνονται δεκταὶ καὶ δηλώσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

'Η Διεύθυνσις

αὐτοῦ συνδρομήν. Δὲν εἶνε σχολεῖον. καίπερ μεγάλους καταβάλλων ἀγῶνας ὅπως διὰ καταλλήλου διδασχῆς καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματος καταρτίσῃ τοὺς εἰς αὐτὸν εἰσιόντας ἀνεξαρτήτους, ἐμπνεύσῃ δ' αὐτοῖς τὸ αἰσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνδρικότητος. Δὲν εἶνε ἀλληλοβοηθητικὴ εἰταιρία, καίτοι ἀόκνως θεραπεύει τοὺς πάσχοντας, βοηθεῖ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας καὶ προστατεύει τοὺς ἀδυνατοὺς, τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας. Δὲν εἶνε οὔτε φιλοσοφικὴ Σχολή, καίπερ εὐμενέστατα διαχειμῆνη πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν καλλιτεχνίαν. Εἶνε «λαμπρὸν σύστημα ἠθικῆς κεκαλυμμένης ὑπὸ τῆς ἀλληγορίας καὶ παρισταμένης διὰ συμβόλων.»

Κυριώτατα πάντων ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλευθέρους ἄνδρας, διδάσκων αὐτοὺς τὸ καθῆκον ἐν τε τῇ μερικῇ καὶ τῇ καθόλου αὐτοῦ ἐκφάνσει, τὸ καθῆκον πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τὸν οἶκον, πρὸς τὴν πόλιν, πρὸς τὴν χώραν, πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐν τῇ διδασχῇ ταύτῃ ἐξ ἀνάγκης θίγει καὶ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ μόνον ἀκροθιγῶς· ἔχει ἴδια πίστεως ἄρθρα· πλὴν ἀναμιμνησκόμενος τὴν ἱστορίαν τῶν διαφορῶν θρησκευμάτων καὶ δογμάτων καὶ τὴν ὑπὸ τῶν τυράννων χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ὑποδούλωσιν ἐλευθέρων λαῶν, ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς τὴν ἐξέτασιν καὶ παραδοχὴν τῶν θρησκευτικῶν δογμάτων καὶ τῶν συμβόλων τῆς κληροκρατίας· ἐνασχῶν δὲ τὴν ἀγνωστάτην ἠθικὴν, ἣτις εἶνε καταληπτὴ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πάσης χώρας καὶ φυλῆς, ἐκράτησεν ἐν μόνον θεμελιῶδες τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἄρθρον, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν, τὴν ὁποῖαν ἔσχον πάντες οἱ λαοὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· πέραν ταύτης ὁ Τεκτον.· ἀφίρει ἐλευθέρων τὴν διάνοιαν καὶ τὰς γνώμας ἐκάστον· δὲν εἶνε οὔτε βουδιστής, οὔτε βραχμάν, οὔτε ὀρθόδοξος, καθολικὸς καὶ διαμαρτυρούμενος, οὔτε μωαμεθαιιστής· ἔχει βάσιν τὸν Θεὸν ἐκείνον, ὅστις, καίπερ δοξαζόμενος ὑπὸ διαφορῶν τύπων καὶ μορφῶν, εἶνε εἷς καὶ ὁ αὐτός, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ μισῶν τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀνομίαν.

Ὁ Τεκτον.· κάλλιστα εἰδῶς ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἔστωσαν τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἐποχῆς, ὁμοίομορφον τοῦ Θεοῦ ἀντίληψιν, περιορισθῆ εἰς ἀπλουσιότητα αὐτοῦ διατύπωσιν καὶ κατώρθωσεν οὕτω νὰ διατηρήσῃ τὴν καθολικότητα καὶ δύναμιν αὐτοῦ διὰ πασῶν τῶν μεταβυλῶν τῶν αἰῶνων· ἡ καθολικότης αὕτη ἐπέστυξε τὴν μὴριν τῶν τυράννων καὶ τὸν καταδιωγμὸν τῶν φανατικῶν· πλὴν ἀκατάβλητος δειχθεὶς, ἀπέβη

ἀληθῆς μαγνήτης ἐλκύνων πρὸς ἑαυτὸν τὰς ἀνεξαρτήτους καὶ εὐγενεῖς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων πάσης φυλῆς· βλέπομεν ἄρα κατὰ τὸ τέλος τοῦ 18. αἰῶνος ὅτι ἡ γενικότης τοῦ αἰσθηματος τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας, ὅπερ ὁ Τεκτον.· διεσκόρησε διὰ τῶν αἰῶνων τοῦ ζόφου τῆς ἀμαθείας, τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῶν καταδιωγμῶν τῆς τ' ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, ἐκτήσατο βαθείας ῥίζας καὶ κατέστη ἄρθρον πίστεως παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου πρὸς τὸ παρόν· τίς δ' οἶδεν, ἂν βραδύτερον δὲν καταστῆ ἄρθρον πίστεως καὶ τῶν ἐθνῶν, οὔτω δὲ διὰ παντὸς καταπαύσωσιν αἱ τόσαι καὶ τηλικαῦται πληγαί, αἵτινες αἰμάσσουσι, καταπονοῦσι καὶ καταρροπαίνουσι τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται ἀγῶνες· ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, περιπλακείσα εἰς μεγάλας ἀνάγκας ἐκ τῆς ἀνελέξεως τοῦ θετικισμοῦ καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, φθάσασα μέχρι τοῦ ἀθεϊσμοῦ καὶ τοῦ μηθενισμοῦ, ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς ἀναπλάσεως· τοῦτο προώρισται νὰ πράξῃ οὐχὶ ἡ πολιτεία ἢ ἡ ἐκκλησία, καθ' ὅσον ἀμφότεραι ἐργάζονται πρὸς ἰδίους σκοποὺς καὶ μονομερῶς, ἀλλ' ὁ Τεκτον.·, ὅστις θεωρεῖ τὴν γῆν κοινὴν κατοικίαν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἅπαντας ἀδελφοὺς πρὸς ἀλλήλους· ὦν δὲ τεθεμελιωμένος ἐπὶ ἀσαλεύτων βάσεων καὶ ἀριθμῶν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἤδη μεγίστους ἄνδρας, διαπρέποντας εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, ἀξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν σκαπανέων του καὶ ζητεῖ τὴν ἀξίαν, ὅπουδήποτε καὶ ἂν ἐντύχῃ αὐτῇ· δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ γένος, τὸν πλοῦτον καὶ τὰ λοιπὰ ἐγκόσμια μεγαλεῖα· ἐρωτᾷ κατὰ πρόσωπον τὸν πλοῦσιον καὶ τὸν εὐγενῆ: «Ζῆς ὁμολογουμένως τῇ φύσει; δύνασαι ἐν ταῖς πράξεσί σου νὰ χειρισθῆς τὸν διαβήτην καὶ τὸ γωνιάμετρον;» ἂν ὄχι, τότε οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ δόξα, οὔτε τὸ γένος ἔχουσι παρ' ἡμῖν σημασίαν, οὔτινες δοξάζομεν ὅτι ἡ ἀξία καθίσταται τὸν ἀνθρώπου ἀνθρώπου, ἐλλείψει δ' αὐτῆς ἐξομοιώνει αὐτὸν πρὸς θηρίον διὰ τοῦτο δὲ ὡς μέλισσα, προσπαθοῦμεν νὰ ἐκλέγωμεν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων μόνον τοὺς ἔχοντας αὐτὴν. Οὕτως ἀκαταπονήτως καὶ ἀόκνως ἐργαζόμενοι, θὰ ἰδοῦσθωμεν τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, τὴν ἀύξησιν τῆς παραγωγῆς, ἐπομένως δὲ καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος θ' ἀναπτύχθωσιν αἱ ἐπιστήμαι καὶ αἱ τέχναι καὶ διὰ τῆς ὑπερτάτης καλλιτεργείας τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἰωραίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, θ' ἀνυψωθῆ τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν πρόπευσαν αὐτῷ περιοπῆν.

Τοιοῦτος ἐν περιλήψει ὁ Τεκτονισμὸς, τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ σκοποὶ του.

Φίλων.

Η ΑΔ. ΚΛΟΤΙΛΔΗ ΘΕΡΔΑ (ESMERALDA CERVANTES)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Ἀθήναις Τεκτονισμὸς μετὰ στοργῆς ἐφιλοξένησεν ἐφ' ἰκανὰς ἡμέρας τοῦ παρελθ. καὶ τοῦ παρόντος μηνὸς ὑψηλὴν τεκτ. προσωπικότητα, τὴν ἀδελ. Κλοτίλδην Θερδα (Ἑσμεράλδαν Θερβάντες), τὴν διάσημον ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα ἀρπιστρίαν, τὴν μαγεύουσαν, τὴν συγκινοῦσαν, τὴν γοητεύουσαν μέχρι τῶν μυχαιτάτων πᾶσαν ἀνθρωπίνην καρδίαν διὰ τῶν θείων φθόγγων τῆς ἀρπας τῆς.

Ἴνα καταστήσωμεν γνωστὴν ὡς τεκτ. προσωπικότητα τὴν ἀδ. Ἑσμεράλδαν, δίδομεν ὡς περιλήψιν τῆς βιογραφίας αὐτῆς, βέβαιον ὄντες ὅτι τὰ μάλα θά εὐχαριστήσωμεν τοὺς ἀγ. ἀδ. ἀναγνώστας.

Ἡ ἀδ. Κλοτίλδη Θερδα ἐγεννήθη ἐν Βαρκελώνῃ κατὰ τὸ ἔτος 1861. Ὁ πατὴρ αὐτῆς Gerard Sunyer, ἐγκαίρως ἐννοήσας τὴν πρὸς τὴν μουσικὴν κλίσιν τῆς θυγατρὸς του, ἐφρόντισε νὰ δώσῃ αὐτῇ τὴν ἀπαιτουμένην μουσικὴν ἀνατροφὴν. Τὰ πρῶτα μαθήματα ἔλαβεν ἡ ἀδ. Κλοτίλδη παρὰ τοῦ διασήμου Γάλλου μουσικοδιδασκάλου Godefrois, ἐπεράτωσε δὲ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν του ἐκ Βιέννης μουσικοῦ Zaimara. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς διασήμου ἀρπιστρίας ἐνώπιον τοῦ κοινῆ ἐγένετο ἐν Βαρκελώνῃ τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐκθέσεως, τῆς γενομένης εἰς τιμὴν τοῦ μεγάλου Ἰσπανοῦ ποιητοῦ Θερβάντες. Ὁ θρίαμβος ὑπῆρξε πλήρης, τὸ πλῆθος ἐκφρον, ἐνθουσιῶν, ἐχειροκρότει τὴν δωδεκακέτιδα ἀρπιστρίαν, ἡ δὲ παριστάμενος δὸν Ἀλφόνσος τοῦ Βαυρθῶν προέτεινεν, ὅπως εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ μικρὰ καλλιτέχνης προσλάβῃ ὡς ἐπώνυμον τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως τοῦ Δὸν Κιχώτου. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Κλοτίλδη Θερδα ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὑπερήφανον ὄνομα Θερβάντες, ἡ δὲ φήμη αὐτῆς ἐπλημμύρει τὴν Εὐρώπην σύμπασαν. Ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα ὁ γηραιὸς ψάλτης τοῦ αἰῶνος, ὁ Οὐγκώ, ὡς δεῖγμα θαυμασμοῦ τῆς τέχνης τῆς ἔδωκεν εἰς τὴν δεκαεξακέτιδα τότε καλλιτέχνηδα τὸ ὄνομα τῆς ἡρωίδος τῆς «Παναγίας» του, ἀναγνωρίζων οὕτω διὰ τῆς δωρεᾶς του ταύτης τὸ ἔξοχον τάλαντόν της καὶ ἐπιτρέπων ἐν τῇ τῆς δόξης δόξῃ νὰ συμβαδίζῃ τὸ ὄνομά της μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀθανάτου ἀναδόχου της. Ἐκτοτε ἡ Κλοτίλδη Θερδα, φέρει ἀξίως τὸ ὄνομα Ἑσμεράλδα Θερ-

βάντες. Οὕτω θριαμβεύουσα καὶ δεξαζομένη, ἡ Ἑσμεράλδα μετέβη εἰς Ἀμερικὴν, ὅπου εἶδε δείγματα τῆς λεπτῆς τέχνης της, καὶ ὅπου ἐξασκούσα μέγα γόητρον διὰ τοῦ μαγικτικοῦ της τάλαντου, ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῶν θωπειῶν καὶ τῶν ἰπαίνων ὁ σπουδαιότερος τύπος ὅλων τῶν πρωτευουσῶν ἐγράψεν ἔθρονα μακρὰ καὶ διὰ τῶν κολαυτικωτέρων φράσεων ἐξεθείασε τὴν ἀπαράμιλλον δεξιότητα καὶ τέχνην, δι' ἧς ἐχειρίζετο τὸ δύσκολον ὄργανον καὶ συνήρπαζε διὰ τοῦ μελωδικοῦ ἤχου τοῦ τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν της.

Ἐν Μεξικῷ, ὅπου κατὰ τὸ 1878 διέτριβεν ἡ Ἑσμεράλδα, ἔλαβε χώραν καὶ ἡ συγκινητικὴ ἄμα καὶ περίεργος ἱστορία, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ εἰσέλθῃ, αὐτὴ γυνή, εἰς τὸν τεκτονισμόν. Ὁ Στρατηγὸς Husse Maria Tézieth μετὰ εἴκοσι ὁπλιτῶν εἶχε καταδικασθῆ εἰς τὸν διὰ τυρκετισμοῦ θάνατον ἕνεκα βαρείου στρατιωτικοῦ παραπτώματος, ἡ δ' ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς ἐπρόκειτο νὰ γείνη μετὰ δύο ἡμέρας. Ἡ δεκαεπταετής Ἑσμεράλδα, μαθοῦσα τὸ γεγονός, συνεκινήθη βαθίως καὶ ἐν πληθούσῃ ἐσπερίδι πίπτει γονυκλινῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας Porfyrio Diath, ζητοῦσα μετὰ δακρύων τὴν χάριν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων ὑπάρξεων. Ἡ σκηνὴ ἦν ἄκρως συγκινητικὴ, τὸ δὲ παριστάμενον πλῆθος τῆς ἀνωτάτης Μεξικανικῆς κοινωνίας ἐναγωνίως ἀνέμενε τὸ ἀποτέλεσμα. Ὁ πρόεδρος, γοητευμένος ἐκ τῆς ἐξόχου τέχνης τῆς Ἑσμεράλδας, συγκεκριμένος δὲ βαθίως ἐκ τῆς ὄντως ἀγγελικῆς προθέσεως, ἀνήγειρεν αὐτὴν ἐνδᾶκρος, βεβαιῶν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς αἰτήσεώς της καὶ ὄντως τὴν ἐπομένην διὰ διατάγματος προεδρικοῦ ἀπενεμήθη πλήρης χάρις εἰς τοὺς καταδίκους. Τὸ γεγονός ἐχειρητέθη ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπεδοκιμάσθη ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου, ἡ δ' Ἑσμεράλδα, ἡ σώττειρα αὐτῆ τῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς ὑπάρξεων ἐκ βεβαιωτάτου θανάτου, μετὰ βασιλικῶν τιμῶν καὶ σεβασμοῦ βαθυτάτου ἐγένετο δεκτὴ πρὸς μῆσιν εἰς τὸ τεκτονικὸν τάγμα διὰ τὴν μοναδικὴν ὄντως τεκτονικὴν αὐτῆς πράξιν, μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν της εἰς Ἰσπανίαν υἱοθετήθη εἰς τὴν ἐκαὶ Μεγ. Ἀντ. ἔλαβε τὸν βαθμὸν τῆς διδ., ὃν καὶ ἰσαξίως λίαν κατέχει.

Ἡ Ἑσμεράλδα φέρει τὰ πλέον ἐπίσημα πιστοποιητικὰ καὶ δὴ τὸ αὐτόγραφον τοῦ προέδρου τῆς Μεξικανικῆς Δημοκρατίας Porfyrio Diath, ἐξ οὗ βεβαιούται ὅτι ἐχαρίσθη ἡ ζωὴ εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἀνθρώπων χάρις εἰς τὴν ἀγγελικὴν παρέμβασιν καὶ ἐπιμονὴν τῆς αἰτήσεως τοῦτο ἡμῶς φέρει πολύτιμα λευκώματα, πλήρη εἰκόνων καὶ

αυτογράφων αυτοκρατόρων, βασιλέων, ηγεμόνων, προέδρων δημοκρατιών, κυβερνητών, και των επιστημοτέρων συγχρόνων ανδρών εν ταῖς ἐπιστήμασι, τοῖς γράμμασι και τῇ καλλιτεχνίᾳ τῶν ὅσων κόσμων. Μετριοφρόνως δὲ ἀποφεύγει νὰ ἐπιδεικνύῃ σωρείαν διπλωμάτων και περιγραμῶν, δι' ὧν αὐτὸς μὲν ἀναγορεύεται εὐεργέτης, αὐτὸς δὲ φαίνεται ἰδρυτὴς και μέλος ἐπίτιμον διαφόρων φιλανθρωπικῶν σωματείων, πλὴν τῶν τεσσαράκοντα καλλιτεχνικῶν ἐταιρειῶν, ὧν ἔχει ἀνακηρυχθῆ ἐπίτιμος πρόεδρος και μέλος.

Ἡ ἀδ. Θεοβάντες ἐγένετο δεκτὴ μετὰ τιμῶν ἐξαιρέτων εἰς πλείστας τεκτ., στοὰς τῆς Εὐρώπης και τῆς Ἀμερικῆς, αἵτινες ἔχουσι ἐκδώσει ἐπ' ὀνόματι τῆς τιμητικῆς διπλώματα, τὸ δὲ στήθος τῆς ἔχουσι κοσμήσει διὰ τῶν μεταλλίων τῶν.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει ἡ βιογραφία τῆς πολυτίμου ταύτης ἀδ., ἣν εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσωμεν ἐν Ἀθήναις, και ν' ἀκούσωμεν κρούουσαν διὰ τῶν ἄκρων τῆς χειρῶν τὴν λιγυρογενῶν ἄρπαν τὴν καταστήσασαν αὐτὴν τόσον ἐνδοξόν, τόσον διάσημον, τόσον ἀγγελικῶς εὐεργετικὴν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς.

Πᾶς τόνος τῆς ἄρπης τῆς ἀδ. Ἐσμεράλδης ἀντηχεῖ βαθίως ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, μεταρσιᾷ αὐτὸν εἰς κόσμους ἰδανικοὺς και τὸν καθιστᾷ ἐπὶ στιγμὴν εὐτυχῆ και εὐδαίμονα. Εἶνε ἀδύνατον νὰ εἰκονίσῃ τις διὰ γραφίδος, τὴν ἐντύπωσιν ἣν παράγουσι τὰ μαγικὰ κύματα τῆς ἁρμονίας, τὰ ἐξερχόμενα ἐκ τῶν λεπτῶν δακτύλων τῆς κόρης. Δι' αὐτῶν ἀρυπνίζεται πᾶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχον εὐγενὲς αἰσθημα, ἡ δὲ ψυχὴ, χαίρουσα θωπεύεται ἐλαφρῶς ἐκ τῆς λεπτῆς αὔρας τῆς μελωδίας τῆς διερχομένης πιστῶς πᾶσαν ἰδανικὴν, πᾶσαν ἀγγελικὴν αὐτῆς ἐφῆσιν ἢ ἀπαράμιλλος και μαγικὴ αὐτῆς τέχνη δικαίως ἐξήγειρε τὸν θαυμασμὸν ὀλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, τοῦ δοξάσαντος τόσον ἐπαξίως τὴν νεαράν καλλιτέχνην και δώσαντος αὐτῇ τόσα τιμητικὰ δείγματα τοῦ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ του. Ἡ ἀδ. Ἐσμεράλδα κατὰ τὴν ἡλιγοήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν τῆς ἐπαρκῶς ἔδειξε τὰ κατέχοντα τὴν εὐγενῆ ψυχὴν τῆς ἀγγελικῆς αἰσθημα. Παρακληθεῖσα, λίαν προθύμως ἐσπευσε νὰ δώσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσίου» τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τοῦ ἀδ. Σανθουβίου μουσικὴν ἐσπερίδα ὑπὲρ τοῦ Ὀφθαλμιατρείου, ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῆς ὁποιᾶς οὐχὶ μικρὸν ποσὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρυματός. Τὴν ἐσπερίδα ταύτην, ὡς και τὴν πρὸς ἀποχαιρετισμὸν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀδ. Ἐσμεράλ-

δας τῇ 4ῃ Μαρτίου ἐτίμησεν ὀλοκλήρως ἡ Β. Οἰκογένεια, θερμῶς χειροκροτήσασα και συγχαρεῖσα τὴν διάσημον καλλιτέχνην διὰ τὸ μαγικὸν τῆς τάλαντον.

Δι' Α. Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς και ἡ Βασίλισσα ἐπανελημμένως ἐκάλεσαν τὴν καλλιτέχνην ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ὅπου ἐνώπιον αὐτῶν ἔδωκε δείγματα τῆς θείας τέχνης τῆς, ἡ δὲ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἰδιαζόντως ἀγαπῶσα τὴν ἀδ., ἔδωκεν αὐτῇ, μεταβαινούσῃ εἰς Πετροῦπολιν, συστατικὰς ἐπιστολάς πρὸς τοὺς Ὑψηλοὺς συγγενεῖς τῆς, ἀπέστειλε δὲ συνάμα και πολῦτιμον ψέλλιον, ὡς ἐνθύμιον προσοιᾶς τῆς Βασιλικῆς τῆς εὐνοίας και ἀγάπης πρὸς τὴν ἀδραν και ἐνδοξὸν κόρην τῆς ποιητικῆς Ἰσπανίας.

Ἄθ. Βουζάκης.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΣΤ.: «ΑΘΗΝΑ»

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 24ης Φεβρουαρίου ἐγένετο ἐν τῇ Στ.: ταύτῃ τὸ προαγγελθὲν ἀνάγνωσμα ἡμῶν «περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Τεκτ.: και τῶν ἔργων αὐτοῦ». Κατ' αὐτὴν δὲ τὴν συνεδρίαν, ἡ ἀδελ.: Ἐσμεράλδα Θεοβάντες ἐπισκέψατο τὴν Στ.: Στ.: Ἡ εἰδησις τῆς προσελεύσεως τῆς ἀδ.: ταύτης εἰς τὰς ἔργ.: τῆς «Ἀθηνᾶς», διαδοθεῖσα μεταξὺ τῶν ἀδ.:, ἐπλήρωσε τὸ ἐργαστήριον ἐπισκεπτῶν πασῶν τῶν Στ.: μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμενόντων νὰ ἴδωσι μεταξὺ αὐτῶν τὴν διάσημον ἀδ.:, ἡ δὲ ἔργ.: τῆς ἐσπέρας ἐκείνης προσέλαβε χαρακτηριστὴρα πανηγυρικόν, προκειμένου νὰ ξενοσθῇ εἰς τὴν Στ.: μία τοιαύτη τεκτονικὴ προσωπικότης, ἀνήκουσα μάλιστα εἰς τὸ ὡραῖον φύλον. Τὴν 9ην μ. μ. προσῆλθεν ἡ ἀδ.: Ἐσμεράλδα, λευχειμονοῦσα, φέρουσα δὲ λίαν ἐπιχαρίτως τὴν ταινίαν και τὰ σήματα τοῦ διδ.:, ὡς και τὰ τιμητικὰ τεκτ.: παράσημα. Γενομένης δ' ἐνάφξεως τῶν ἔργ.:, εἰσῆλθη ἡ ἐπισκέπτis μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν τιμῶν και τῆς τεκτ.: τάξεως, κατὰ δὲ τὴν εἰσοδὸν αὐτῆς ἰσταμένης μεταξὺ τῶν δύο στ.: ὁ Σεβ.: ἀδ.: Ἀντωνόπουλος, προσεφώνησεν αὐτὴν γαλλιστί διὰ τῆς ἐξῆς ὡραίας προσλαλιᾶς :

Ma soeur,

Je suis heureux et fier de venir au nom de mes frères de la Loge «Minerve» vous souhaiter la bienvenue. Loin de votre beau et poétique pays soyez assnrée, Ma soeur, que vous trouverez toujours auprès de vous, dans notre Universelle Famille, des âmes qui savent comprendre les sentiments élevés et philanthropiques que le Grand Architecte de l'Univers a fait naître en vous.

Je vous remercie de votre visite parmi nous, et je

vous prie, ma Soeur, de transmettre à nos Frères d' Espagne nos salutations fraternelles.

Κατόπιν ὁ ἀδ.: Σεβ.: ἀφηγήθη τοῖς ἀδ.: ἐν περιλήψει τὰ προσόντα τῆς ἀδ.: Θεοβάντες ὡς τέκτονος καὶ τὴν δράσιν αὐτῆς ὡς τοιαύτης, τῇ προτάσει δὲ αὐτοῦ ἐξετελέσθη τριπλῆ χαρμ.: χειροκρουσία διὰ τὴν πολύτιμον παρουσίαν, δι' ἧς ἐτίμησε τὴν Στ.: «*Ἀθηναῖαν.*»

Ἡ ἀδ.: Θεοβάντες, ἀπαντῶσα εἰς τὴν προσλαλιάν τοῦ ἀδ.: Σεβ.: καὶ τὰ περὶ αὐτῆς λεχθέντα κολακευτικά, ἠὲ χαρίστησε τὴν Στοῶν διὰ τὴν θεξίωσιν, ἐδήλωσεν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐπραξε ἢν καθήκον ἐπιβαλλόμενον εἰς πάντα τέκτονα καὶ ὅτι θὰ διαβιβάσῃ τοῖς ἐν Ἰσπανίᾳ ἀδ.: τὰς προσρήσεις τῆς Σ.: «*Ἀθηναῖς*», ἣν ἐσαεὶ ἡδέως θὰ ἀναμιμνήσκειται.

Μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργ.: ἐπηκολούθησε μικρὰ συναναστροφή, καθ' ἣν προσεφέρθησαν τῇ ἀγ.: ἀδ.: ἀναψυκτικὰ καὶ ὠραία ἀνθοδέσμη, εἰς ἀνάμνησιν δὲ τῆς ἐπισκέψεώς της ταύτης καὶ ἡ προσφώνησις τοῦ ἀδ.: Σεβ.: καλλιτεχνικῶς γεγραμμένη ἐπὶ ἐπίσημον τῆς Στοῆς χάριτος.

ΣΤ.: «ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ»

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν ἄλλων ἀδ.: Στοῶν περὶ καταρτισμοῦ ἀναγνωστηρίου ἐν τῷ Τεκτ.: Μεγ.: ἀδ.: Κ. Ξένος καὶ Χ. Διοσκουρίδης ἐπεράτωσαν τὴν ἐντολὴν αὐτῶν. Τὸ ἀναγνωστήριον, χάρις εἰς τὴν δημοσιότητα τοῦ ἀδ.: Διοσκουρίδου, ἤρχισε λειτουργοῦν ἀπὸ α'. Μαρτίου. Ἐν αὐτῷ καὶ ἀδ.: δύναται νὰ διέλθῃ εὐαρέστως τὰς ἐσπερινὰς του ὠραί, ἀναγινώσκων πάσας τὰς ἑλλην. ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ἐτεὶ δὲ καὶ ξένα τοιαῦτα ἄξια λόγου.

Α. Βουζάκης

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Οἱ ἀδελ. Ἴταλοι, εἰ τόσον ἐργασθέντες ἐν τῷ παρελθόντι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των ἀπὸ τοῦ Παπικοῦ ζυγοῦ, ἐπιλαμβάνονται πάσης εὐκαιρίας ὡς ἀποδείξωσιν ὅτι ἔστανται ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τῶν ἐλευθεριῶν των καὶ ὅτι ἐπιτρέψωσι ποτὲ νὰ ὑποταχθῇ καὶ πάλιν ἡ Ἰταλίᾳ εἰς τὸν ζυγόν, ἐν μετὰ τόσους ἀγῶνας ἀπετίναξεν. Ὅπως ποιήσωσιν ἀνταπίσκειν τοῦτο εἰς τὰς ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ τοῦ Παπᾶ γενομένης ἐπιδείξεις, δι' ὧν ἐλπίζει ὁ ἐκπτώτος Ἀναμάρτητος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, οἱ ἀδ.: τέκτονες διοργανώσαν ἐν Ῥώμῃ εἰς τιμὴν τοῦ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Ἀδριανοῦ Λέμμη, λαμπρὸν τεκτ.: συμπόσιον, εὐ τίνος περιγραφὴν πιστὴν ἀποσπῶμεν ἐκ μεταφράσεως Ἰταλικῆς ἐφημερίδος:

«*Τὴν λαμπρότητα, μεθ' ἧς ἐπανηγυρίσθη τὸ ἰωβιλαίον τοῦ Παπᾶ ὑπὸ τῶν θεασωτῶν τοῦ παπισμοῦ, εἴτινες ἀπὸ πάσης γωνίας ἔσπευ-*

σαν, ὅπως εὐχρηθῶσιν εἰς τὸν ὑπέρτατον ποντίφηκα τὴν παλινόρθωσιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας του, ἐπισκίασε προφανῶς τὸ μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον, ὅπερ κατ' αὐτὰς ἐδόθη ἐν τῇ εὐρυχωρῇ κήθουσι τοῦ μικροῦ χρηματιστηρίου τῆς Ῥώμης, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ ἰταλικοῦ τεκτονισμοῦ ἀδ.: Ἀδριανοῦ Λέμμη.

Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν πλείονες τῶν 300 συνδαιτυμόνων, πάντες κατέχοντες ἐξοχὸν κοινωνικὴν θέσιν. Γερουσιασταί, βουλευταί, ἀνώτατοι τοῦ κράτους ὑπάλληλοι, δήμαρχοι, ἐπιστήμονες σιμνοπρεπῶς ἐπλασίουν τὴν τράπεζαν, ἧτις ἤστραπτεν ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν ἀνταύγειαν ἀπλέτου ἠλεκτρικοῦ φωτός, προσδίδοντες ἰδιαίτως ὄψιν εἰς τὴν πλουσίαν καὶ καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν τῆς κομψῆς αἰθούσης.

Διὰ τὴν σημασίαν, ἣν εἶδει νὰ λάβῃ τοιοῦτον συμπόσιον, ὑπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, αἱ στοαὶ τῆς Ἰταλίας καὶ ὄλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἀπηύθυναν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐνθουσιώδη τηλεγραφήματα.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἧτις παρίστανε μεγαλοπρεπὲς θέαμα, εἶχον τοποθετηθῆ ἐξ τράπεζαι εἰς σχῆμα τριγώνου. Ὅπισθεν δὲ τοῦ μεγάλου διδασκάλου ὑψοῦτο τρόπιον ἐκ σημαίων, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποῦ ἴστατο μικρὸ ἀνδρῖος τοῦ Ἰορδάνου Βρούνου.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ μεγάλου διδασκάλου ἐχαίριτισε βροχὴ παταγωδῶν χειροκροτημάτων. ἐνῶ ἡ ὀρχήστρα ἀνέκρουε τὸν Μασωνικὸν ὕμνον τοῦ Μότσαρτ.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ὅπερ συνώδευσαν ὠραιόταται μουσικαὶ συμφωνίαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς μαγικῆς ραβδίδος τοῦ μουσικοδιδασκάλου ἀδ.: Βισέλλα, κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἠγέρθη ὁ μέγας γραμματεὺς, ὅστις ἀνέγνωσε τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ τηλεγραφήματα. Ζωηραὶ ἐπιδοκιμασίαι ἠκολούθησαν τὴν ἀναγνώσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀδ.: Κρίσπη, δι' ἧς δικαιολογεῖ τὴν ἀπουσίαν ἐνεκὰ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του ἀλλὰ καταιγίδα χειροκροτημάτων ἀπίσπασαν τὰ τηλεγραφήματα ἐκ Γαλλίας, Γερμανίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας, Ἰσπανίας, Βελγίου, κλπ.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήγγειλε λόγον διαπνεόμενον ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων κίσθημάτων τῆς φιλοπατρίας καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν μέγαν διδασκάλον, ὅστις ἐγερθεὶς ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν κραυγῶν καὶ ραγδαίων χειροκροτημάτων μετὰ φωνῆς γαληνῆς καὶ ὑπὸ τῆς συγκινήσεως παλλομένης ἀνέγνωσε τὸν ἐξῆς ὠραῖον καὶ μεστὸν ὑψηλῶν ἐννοιῶν καὶ πατριωτικῆς ἐξάρσεως λόγον, ἐν εἰς πᾶσαν φράσιν δέξαστον παταγώδεις ἐπιδοκιμασίαι:

Μγαπητοὶ μου ἀδελφοί,

Ἐπὶ πολὺ ἐμπίροτον ἔσχον τὸν νοῦν, ἐὰν ὄφειλον, ἐπισκεπτόμενος τὰς στοάς, νὰ καταστήσω γνωστὰς εἰς τὸν ἀμύητον κόσμον τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Ἰάγματος μας καὶ νὰ διακοινωνῶ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς διαθέσεις μας ἐν τῇ ἀναλίξει τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Ἡ πρᾶξις αὕτη θὰ παρεῖχε νέον ἐπιχείρημα πρὸς συζήτησιν περὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ, θὰ

προεκάλεσε δὲ σφοδρότερον ἄγωνά πρὸς τοὺς ἔγχθρους μας. Ἐνίκησαν οὖτως ὁ πόθος τοῦ πολέμου, ὅστις ἄλλως εὐρίσκαται ἐν τῇ κλίσει μου. Μαγνημένη ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς τιμῆς, ἐδημιουργήθη ἡ Ἰταλία, ἀλλ' ἵνα παγιωθῇ, πρέπει νὰ πολεμήσῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς σκέψεως.

Οὕτως ἐδοιπορῶν διὰ μέσου τῶν Ἰταλικῶν κοιλάδων, ἐδήλωσα σαφῶς ποῖαι ἦσαν αἱ προθέσεις μας ἐμβαθίωσα ὅτι ὁ τεκτονισμὸς ἐπέθει τὴν εἰρήνην μεταξύ τῶν λαῶν καὶ μεταξύ τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ὑπερεμάχησε τῶν μεταρρυθμίσεων ἃς ἀπηγόρευεν ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ πολιτισμὸς· ηὐγύθη τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν βελτίωσιν εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν πόλεων καὶ τῶν ἐσοχῶν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος καὶ ἐξέσκατα τὴν ἐπιθυμίαν χωρὶς νὰ προκαταληφθῇ ἐκ τῶν παροδικῶν Κυβερνήσεων, ὑπὲρ τῆς ἀναπορεύτου σωμαχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Ἀναλύων τὴν ἡμετέραν ἰδέωσον καὶ συνετὴν ἐπανάστασιν, ὑπεστήριξα ὅτι ἡ Βασιλεία ἐκδιώξατο ἐκ τῆς Ρώμης τῇ θελήσει τοῦ λαοῦ καὶ πληγώσατο ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν Παπισμὸν, ἤφειλε κατ' ἀνάγκην νὰ διεκδικήσῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὰ δίκαια τοῦ λαϊκοῦ καθεστώτος καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ὁ ἰχθυοτισμὸς, ἢ οἰκονομικὴ μορφήν καὶ ἂν ἐκαλύπτετο, ἐηλητηρίασῃ τὰς νέας πηγὰς τῆς Ἰταλικῆς ζωῆς.

Τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἐπετεύχθησαν ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς ταύτης καὶ οὕτως εἶπεν τολμηρῶς δηλώσαμεν τῶν τεκτονικῶν βλέψεων, ὑπῆρξαν, ὅλοι τὸ γνωρίζετε καὶ τὸ αἰσθάνεσθε, ἀληθεῖς μέγιστα. Πολλοὶ ἠνώμαζον τοὺς ὀρθολογισμοὺς πρὸς τὸ φῶς. Ἄρα ὁ τεκτονισμὸς, ὡς τὸν περιέστανον πρὸ χρόνων οἱ συκοφάνται του, δὲν ἦτο συνομοσία, δὲν εἶχεν ἄλογα καὶ ἀποτρόπαια ἔθιμα, ὄψοιτο δ' ὡς ἐπὶ βάραις ἀδικαιώτων, ἐπὶ τοῦ αἰσθήματος, ὑπὲρ διεμέρου ἢ ὀφίτης ἠθικῆς ὕλων τῶν ἐποχῶν, ἐπὶ τῆς ἀγάπης. Εἰς τὸν γηραιὸν Ποντιφίκα ἡ φωνὴ τοῦ μεγάλου Διδασκάλου τῶν Ἰταλῶν τεκτονῶν θὰ ἐρᾶν ὡς ὁ ἦχος τῶν σαλπύγγων τῆς Ἰερουζαλὴμ ἠσθάνθη ὅτι ἐν ἐκείνῃ ἐπαλλῆεν ἡ συνείδησις καὶ ἡ θέλησις ἐνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ καὶ ἐνόμισεν ὅτι ὄρσιοντο τὰ παλαιὰ τείχη τοῦ Βατικανοῦ, κλονούμενα ὑπὸ τὴν ὠθησιν τοῦ πολιτισμοῦ ὅστις τὰ ἐπληττει. Καὶ ἐκεῖνος ἐρᾶνξε τὴν φωνὴν του ἀλλὰ δὲν ἔσχεν ἤχη. Ἐν ἄλλαις ἐποχαῖς τὸ ποντιφικὸν ἀνάθημα ὡς κεραιὸς ἐπ' ἡμῶν θὰ ἐροῦντο σήμερον ὅμως εἶναι κενὴ ἰπειρὴ ἀδελφῆς καὶ πατρὸς καὶ οὐ μόνον πρὸς κεραιὸν δὲν ἐξομοιοῦται ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸ ἀκρίβην ἀκόντιον παρὰ τοῦ θνήσκοντος Πριόμου.

Τοῦτο μὲ κατέπεισεν ὅτι τὸ ἡμέτερον ἔργον ἦτο ἀγαθόν. Ἦδη, ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ σκέψις τοῦ ἄγχατος μας· εἰπὼ ἃς συμπτύξωμεν τὰ ἱστορικά καὶ ἃς σταθώμεν. Ἐνὼ τὸ εἶπον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Νεκρολίτας· τῶν τελευταίων ἀγώνων τὸ πεδῖον θὰ εἶναι ἡ Ρώμη, Ρώμη ὄνομα καὶ ἀρετὴ χρησιμεύουσα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου· μεταξύ τῶν ἀνελευθέρων τῆς παγκοσμίου δόξης ἀναπολοῦντες τὰ πνεύματα τοῦ παλαιῦ μεγαλείου, ἡμεῖς ἐδοῦ παρατάσσομεν τὸν ἕνα κατὰ τοῦ ἄλλου ὑπῆρισμένους δύο αἰῶνας καὶ δύο ἀρχὰς ἤδη ἱστανται ἀντιμέτωπα τὸ Κυρινάλιον πρὸς τὸ Βατικανόν. Εἶναι μοιραῖον νὰ συμπλακῶσιν· ἢ συμβίωσις τινὴν δὲν θὰ ἐσώξῃ τὸ ἕν καὶ θὰ μετέβαλλεν εἰς ἐρείπια καὶ τὸ ἄλλο. Ἡμεῖς δὲν θὰ μείνωμεν ἀδιάφοροι θεαταὶ τῆς γυγαντιώδους ταύτης πάλης μεταξύ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, ἀλλὰ θὰ ἐργασθώμεν ὅπως ἡ Ρώμη, ἔθροισμα ἤδη καὶ σύνθεσις δύο πολιτισμῶν, καταστῇ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις αἰωνοσκόπος, τὸ χρησιμεύον πνεῦμα τοῦ ἡμέτερου Μαντζίνη, κέντρον νεωτέρας ζωῆς, σχολῆς δικαιοσύνης, διδάσκαλος πάσης ἀνθρωπίνης διεκδικήσεως.

Ἀλλὰ διαγράφοντες, τὸ πρόγραμμα, δὲν θὰ συσταίλωμεν τὴν ἀπεριόριστον ἐκείνην ἀποστολήν, ἧτις ἐστὶν ἐν τῇ ὑποστάσει, ἐν τῇ κλίσει, ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἐν ταῖς παραδόσεσι τῆς ἀδελφότητος. Δὲν θὰ διαγράψωμεν, περιορίζοντες αὐτὸ μεταξύ στενωπῶν ὁρίων, τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τὸ ἀνατεθέν εἰς τὸν

Τεκτονισμὸν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ τριλογίας·

Δὲν τὸ πιστεύω. Ἐφόσον εὐρεῖται καὶ ἀπεριόριστοι ἂν ὦσιν αἱ ἐρέσεις τοῦ ἡμέτερου διοργανισμοῦ, ἐρέσον ὁ Τεκτονισμὸς ἐν καλλιεργῇ ἢ ἐπισπεύδῃ πᾶσαν ἐξέλιξιν τῆς ἀστικῆς προόδου, οὐχ ἦτο, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀκαδημία θεωρητικῶν ἀνθρωπῶν, καθήκον ἔχομεν ν' ἀπορραίσωμεν νὰ καθορίσωμεν τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα καὶ τὰς πρὸς ἐπιδοθεῖν μεταρρυθμίσεις ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν χρόνων, ἀποῦ ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία οὐδέποτε ἀναπαύεται ἐπὶ τῆς ἰδοῦ τῆς ἀδιαλείπτου τελειοποιήσεως τῆς. Οὕτως κατὰ τὴν γνώμην μου εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν τὸ τεκτονικὸν τάγμα ὀφείλει νὰ προτείνῃ καθαρώς διὰ πάντα χρόνον ἐν πρόγραμμά. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν δόγματα· μοναδικὸν δόγμα μας εἶναι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ τιμιότης· διὰ τοῦτο καθορίζομεν, κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀναγκῶν τῆς γῆρας καὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ποῖον πρέπει νὰ ἦναι τὸ ἄμισον ἀντικείμενον τῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν μας· δὲν παρεντίθενται ἡράκλειοι στῆλαι εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Τεκτονισμοῦ ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἱστορικὴν στιγμήν τὴν τηροῦμεν ἐν τῇ παραλακῇ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου καὶ, ὅπως εἶπεν ὁ ἡμέτερος Μποβίνο μετ' εὐτυχῶς ἐμπνεύσεως, τὸν κάμνομεν νὰ βαδίξῃ πάντοτε μετὰ τῆς νεολαίας τοῦ κόσμου.

Οἱ μεταγενέστεροι ἡμῶν, ἐάν κατὰ κλήν τῶν τύχην καὶ πρὸς δοξάν ἡμῶν θὰ ἐπιτύχῃσι τῶν σκοπῶν οὓς ἡμεῖς διαγράφομεν σήμερον, δὲν θὰ αἰσθάνθησι διὰ τοῦτο ἐκτετατωμένην τὴν παιδείαν τῆς ἀποστολῆς τῶν. Ἐ' ἀντικρίσειν εὐρυτέρας ὁρίζοντας, θὰ ἔχῃσι τὴν συνείδησιν ἄλλων ἀναγκῶν καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς καιροὺς καὶ τὰς διαφόρους περιστάσεις, θὰ καθιερώσωσι προγράμματα νὰ στειρόμενοι ὅπως ἡμεῖς στοίχομεν πρὸς τὸ φῶς καὶ τὰς ἐπαγγελίας ἐνδοξοτέρου μέλλοντος. Διότι—ἐν δὲν ἀπατώμεν—θὰ συμβῇ τοῦτο ἵνα οἱ μελέται καὶ τὸ ἔργον τῶν αἰλουθρίων μὲ τὴν πάροδον οὐχὶ τῶν αἰώνων ἀλλὰ τῶν ἐποχῶν νὰ ἐναγκαλισθῶσι τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας ὀλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τότε τὰ ἰδιώματα τοῦ Τεκτονισμοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ ἀνθρωπότης μὲ τοὺς δύο θεμιλιώδεις ὅρους τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πατρίδος θὰ καταστῇ μίαν μὲν κοινωνία ἐλευθέρων ἀδελφῶν, ἴσων.

Ἄλλ' ὅπως εὐθάρσως εἰς τὴν σκοπὸν ταύτην, οἱ Ἀδελφοί, εἶναι μακρὸς ὁ δρόμος. Ἀπὸ πόσεως προλήψεως, ἀπὸ πόσων ἀμάθειαν, ἀπὸ πόσων ἔγνωσιν δὲν εἶναι ἀκόμη ἐκκοτιμῆται καὶ διεστραβλωμένοι αἱ διάνοιαι καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων! Ὁ Τεκτονισμὸς λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἐπιδοῖξῃ καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν πᾶ ἠθικῷ πεδίῳ ἀπὸ τοῦ ἔγνωστος, ἐν τῇ κοινωνικῇ ἀπὸ τῆς προνομίου, ἐν τῇ πολιτικῇ ἀπὸ τῆς τυραννίδος, δηλονότι ὀφείλει νὰ ἐπιδοῖξῃ, ἀλλ' ἐλκρινῶς ἀλλ' ἀκεραῶς, τὴν ἀδελφότητα τὴν ἰσότητα, τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἐλκρινῶς ἀλλ' ἀκεραῶς, τὴν ἀδελφότητα τὴν ἰσότητα, τὴν ἐλευθερίαν. Διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ διδάξῃ διὰ τῆς διδασκαλίας ὁ τεκτονισμὸς θὰ καταστήσῃ τοὺς λαοὺς ἀξίους τῆς ἐλευθερίας τὴν ἐπιδοῖξουσι, καὶ ἀξίους νὰ κατακτήσωσι τὰ μεγαλειότερα ταύτης ἀγαθὰ, θὰ πείσῃ ταπεινοὺς καὶ ἰσχυροὺς, πτωχοὺς καὶ πλουσίους, ὅτι μόνον ἐν τῇ ἰσότητι τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων δύναται νὰ εὐρίθῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος· θὰ πείσῃ ὅτι μόνον τὸ αἰσθημα τῆς ἀδελφότητος πλήρες καὶ ἀγνὸν δύναται νὰ διαρθώσῃ τὰς ἐλλείψεις τῶν θετῶν νόμων καὶ νὰ ἐνώσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς μίαν κοινωνίαν, ἧς βᾶσις ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη καὶ κορυφὴ ἡ ἀγάπη.

Καὶ ἡ διδασκαλία καὶ ἡ παιδεία τοῦ ἡμέτερου λαοῦ, ἐπειδὴ κατέστη συμμετόχος τῶν νέων προσημασιῶν τῆς τύχης του, πρέπει νὰ ἦναι συστατικῶς λαϊκῇ καὶ ἐθνικῇ. Ἐντεθὲν καὶ ἐκ πεδύσματος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως δὲν πρέπει εἰς τὰς δημοσίας σχολὰς νὰ διδάσκηται οὐδεμίαν κατήχησιν. Αἱ οἰκογενεαὶ καὶ αἱ Ἐκκλησίαι δύναται νὰ παρασκεύασαι τοὺς πιστοὺς· τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ μορφώσῃ εἰμὴ τοὺς πολίτας. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀνακηρῶν, ὑποστηρίζω ὅτι ὁ γάμος ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ

του λαϊκού καθεστώτος, οὐδὲν ἔδει νὰ περιβάλληται θρησκευτικὸν κύρος καὶ ὡς περίσῃμα τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης, ὡς προύργιον κατὰ τῆς φρικώδους ἀπάτης, ὡς ἐγγύησιν τῆς ἠθικῆς ὑπεστήριξις ὅτι ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ νομοθετικῶς ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πολιτικοῦ ἀπέναντι τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου καὶ τὸ δικζύγιον

Ἡ πρώτη τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων δὲν εἶναι, ὡς τινες ἐθελοκρίωσαν, παραβίασις τῆς ἐλευθερίας· οὐδεὶς ἀπαγορεύει εἰς τοὺς συζύγους, ὅταν ἐπιθυμῶσι, νὰ λάβωσι τὰς εὐλογίας τῶν ἱερῶν· ἀπαγορεύεται ὁμοίως ἐκ κακῆς προθέσεως, ἢ ἐκ φανατισμοῦ ἢ ἐξ ἀμαθείας αἱ πολιτικαὶ διατάξεις νὰ διαστρέφωται καὶ νὰ καταστρατηγῶνται ἀπὸ τὸν ὄλον καὶ τὴν κερδοσκοπίαν τοῦ κλήρου. Ἡ ἄλλη μεταρρύθμισις, τὸ δικζύγιον, ἐπολεμήθη, τὰ μάλιστα πεισματικῶς, ὑπὸ τῶν κληρικοφρόνων. Μόνον ἐν τούτῳ ἡμεῖς θὰ δυνηθῶμεν νὰ εὐρωμεν τὸ μέγιστον πρὸς ὑπεστήριξιν αὐτῆς ἐπιχείρημα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄκαιρον ν' ἀνεμνησθῶμεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκκλησία, ἂν ἔχι τὸ ὄνομα, ὅπερ δὲν ὑπολογίζει, ἔχει ὁμοίως τὸ πρᾶγμα. Ὁ Πάπας ἀντεποιήθη πάντοτε τὸ δικαίωμα τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν καὶ ἂν ἐκεῖνος δι' αὐτὴν ἢ δι' ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸν ῥόθον καὶ τὴν βίαν ὑπέκειν, ἔλυσε τὸν συζυγικὸν δεσμόν, τὸ ἱερὸν τοῦτο συμβόλαιον, δὲν ἐνοουμένον διατί, μόνον εἰς ἐκτάτως σοβαρὰς περιστάσεις, δὲν δύναται· καὶ δὲν πρέπει νὰ λύεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ πολιτικὸν συμβόλαιον τοῦ γάμου!

Ἐν ἄλλο σοβαρώτατον ζήτημα ἀπασχολεῖ τὸν νεώτερον κόσμον, ὅπερ, ὅπως συναννοηθῶμεν ἄς καλέσωμεν τὸ κρινωνικὸν ζήτημα. Ἄν καὶ ἀπειμακρύνθη πολὺ τοῦ μεσαιῶνος καὶ κατέστη σήμερον ἀπειλητικὸν καὶ ἔντονον, δὲν εἶναι ἡ τὸ παλαιὸν ζήτημα τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Αἱ ἐπαναστάσεις καὶ αἱ πρόσδοι τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἔλυσαν ἤδη μόνον μέρη τινὰ τοῦ εὐρέος τούτου προβλήματος, διὰ τὰ δυστυχέστερα ὁμοίως τούτων ζητεῖται μεγαλύτερον μίαν ἰσὴν καὶ περαιομένη λύσις. Δι' ἡμᾶς ὁ κόμβος τοῦ ζητήματος συνίσταται ὅλος εἰς τούτο: εἰς τὴν βελτιώσειν τῶν ὀρων τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἰταλίαι εἶναι σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου γεωργικῆ, ὀρεῖσθε μὲν πρὸς τῶν ἐργατῶν τῶν πόλεων νὰ στρέψωμεν τὴν μελέτην μᾶς πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς ἐσχῆς. Βελτιοῦντες τὰς συνθήκας ὑπ' αἷ ζωῆσιν οἱ γεωργοί, θὰ ὀδηγήσωμεν πρὸς τὰς πεδιάδας χιλιάδας ἐπὶ χιλιάδων βραχυῶνων οἰτινας ἀπελευθερώσαντες ὑπὸ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ τῶν πυρετῶν, τὰς ἐγκατέλειψαν διὰ τὰ προδιόματα καὶ ἦσαν ἑλλειπῆ κέρδη τῶν ἐργαστηρίων.

Καὶ πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὰς ποθουμένας βελτιώσεις; Θὰ ἐπαναλάβω ἐκεῖνο ὅπερ ἤδη εἶπον εἰς Φλωρεντίαν. Σκέπτομαι ὅτι θὰ παραστῆ ἀνάγκη νὰ ἐκτείνωμεν ἐφ' ὅλης τῆς Ἰταλίαις τὸ σύστημα τοῦ συμμερισμοῦ τῶν καρπῶν (mezzadria) καὶ νὰ τὸ τελειοποιήσωμεν. Διὰ τοῦτο ἐνδιαφέρει νὰ μελετηθῇ τὸ πρόβλημα εἰν καὶ πῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὥστε ὁ συμμερισμὸς αὐτός νὰ ὀδηγήσῃ τὸν γεωργὸν εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀπόκτησιν τοῦ ἀγροῦ, ἐν καλλιεργεί· εἰν θὰ δυνηθῶμεν νὰ εὐθάρσωμεν ἐπὶ τασούτων ὥστε ἡ ἀρχή, ὅτι ἡ γῆ ἀνήκει εἰς ὃν τινα τὴν καλλιεργεῖ, θὰ ἔχη πρακτικὴν καὶ εἰρηκικὴν ἐφαρμογήν.

Καὶ ἀφοῦ εὐρισκόμεθα ἐν Ῥώμῃ, στρέψατε, ἀδελφοί, τὸν νοῦν εἰς τὴν ἀπέραντον κύμητράν πεδιάδα ἧτις τὴν περιβάλλει. Πιέζει τὴν καρδίαν τὸ θέαμα, ὅπερ παρουσιάζει. Πανταγοῦ σχεδὸν εἰς ἑκτεῖνα 50 χιλιομέτρων λιμνάζουσι θανατηφόρα ἔλη καὶ βασιλευσι τὸ μίασμα. Καὶ ὁμοίως εἰς ἄλλας ἐποχὰς ἦνθον ἐκεῖ ἰσχυραὶ καὶ πολυάνθρωποι πόλεις αἰτινας σήμερον μεταβλήθησαν εἰς πένθιμον μνημα. Οἱ Πάπαι ἠδύναντο νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν ὥστε ἡ Ῥώμη νὰ κῆται ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου· ἡμεῖς τὴν θέλομεν περικυκλωμένην ὑπὸ εὐφρόων πεδιάδων καὶ δροσερῶν κήπων. Θέλομεν ν' ἀνοιχθῶν εἰς τὴν τὴν ἀνέπαρον πρωτεύουσάν τῆς λυτρωθείσης Ἰταλίαις νέαι πηγαὶ φιλοπόνου ζωῆς καὶ πολιτισμοῦ.

Εἰς τούτας, αἰτινας κατὰ τὴν διακῆρυξιν ἡμῶν εἰσὶν αἱ θεμελιωδέστεραι

καὶ μᾶλλον ἐπιέγουσαι μεταρρυθμίσεις, ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν τὰς ἄλλας βλέψεις, ὅπως ἐξασφαλισθῶν καλλίτερον οἱ ἐργάται καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν κατὰ τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἀτυχημάτων τῆς ἐργασίας τῶν, νὰ ἐγγυηθῶμεν εἰς αὐτοὺς δικαίαν ἀμοιβὴν καὶ ἐντιμὸν ἀνάπαυσιν κατὰ τὸ γῆρας.

Δορυγῆς ἡ χώρα. Ἐλεγον εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἐν τῇ ἰποῖα ὁ ἀκρωτηριασθεῖς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ὀρεῖται νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς διαβάτας· δυστυχέστερα ἐκείνη, εἰς τὴν ὀποῖαν ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐνῶ διήγαγε τὴν ζωὴν ἐντίμως ἐργασθεῖς, ὅταν αἱ δυνάμεις του χαλαρωθῶσιν, ὀρεῖται νὰ ζητῇ παρὰ τῆς εὐεργετηθείσης ὑπ' αὐτοῦ κοινωνίας τὴν εὐσπλαγγίαν τῶν φιλανθρωπικῶν ἀσύλων, τῶν νοσοκομείων.

Τὰ προβλήματα ταῦτα εἰσὶν ἀκανθώδη, ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ λυθῶσιν, ὅταν τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφότητος ἐκνικήσῃ τὸν ἐγωισμὸν τῶν ψυχῶν· ὅταν, ἄλλως ὀργανοῦμενον τῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, δὲν θὰ καταστωεύωνται διὰ τὸν στρατὸν ἀπειροὶ θησαυροί· ὅταν λάβῃ τις τὸ θάρρος νὰ διαρρυθμίσῃ τὴν φορολογίαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ κτυπηθῶσιν ὅλοι αἱ κληρονομίαι ἀναλόγως τῆς φύσεώς τῶν ὑπὸ βαρυτάτων φόρων καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν χεῖρά του ἐπ' ἐκεῖνου ὅστις ἔχει πολλά, ἵνα ἀνακουρίσῃ ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἔχει τίποτε.

Δὲν πιστεύω ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ εὐθὺς ἄνθρωπος, ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ὀποῖου αἱ ἰδέαι αὐταὶ καὶ αἱ μεταρρυθμίσεις νὰ συγκρούωνται. Θὰ ἦτον ἀπίστικόν ἂν συνέβαινεν ὁ τεκτονισμὸς νὰ τὰς ὑπεστήριξῃ ματαιῶς, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐλπίζῃ περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἐνὸς πράγματος, περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος.

Εἰς τὸν λαόν, ἀρκεῖ νὰ διαπαιδαγωγηθῇ στερεῶς καὶ νὰ διδαχθῇ τὸ γινῶθαι σαυτὸν, εἶναι δυνατόν νὰ εὐρῇ τις τὴν δυνάμιν εἰς τὸ νὰ εἰσγιάνη, εἰρηνοποιήσῃ καὶ ἀναζωογονήσῃ τὴν χώραν. Ἀς ζητήσωμεν ἡμεῖς τὴν δυνάμιν ταύτην, ὡς τὴν διοργανώσωμεν, ἵνα ἡ Ἰταλία καθαρθῇ ἀπὸ τοῦ βαρβάρου ὅστις ἀνέρχεται ἵνα τὴν μολύνῃ καὶ καυτηρίσῃ ἀνηλεῶς τὴν γαγγραιναν ἧτις ἀπειλεῖ τὴν ὑπολήψιν καὶ τὴν πίστιν τῆς.

Ὁ Τεκτονισμὸς εἶναι σχολὴ χαρακτῆρων καὶ ἠθικῆς· ὅστος, καθὼς εἶπον ὁ ἡμέτερος Φορτς, ἐκτείνει πανταγοῦ τὰς ἀρχὰς του καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὸν αἰθέρα, ὅστις ζωογονεῖ καὶ τείρει τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦ προγράμματος, οὕτινος τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιδιώκομεν, θὰ δυνηθῶμεν, ἀδελφοί, νὰ προνοήσωμεν περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀξιοπροπέας τῆς πατρίδος, νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα, ἅτινα βαρύνουσι τὸν ἄγωνα καὶ νὰ ἐνισχυθῶμεν διὰ τὰς ὀψίστας μάχας τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ λογοῦ.

Ποῖα εἶναι ἡ ἰσχύς ἧτις ὀαντιστῆ εἰς τὰς κατακτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοὺς ποθους τοῦ τεκτονισμοῦ; Λοῖς, ἀδελφοί τὴν γνωρίζετε, αἰς οἰτινας καθ' ἐκάστην ὀρεῖσθε νὰ τὴν πολεμήτε. Εἶνε ὁ κληρικισμὸς ὅστις ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ γαλκεία τοῦ Βατικανοῦ ἐκχύνεται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ κακοποιὸς πνοὴ τῆς ἀντιδράσεως. Τίς δὲν βλέπει ὅτι ἡμεῖς ἀνεδρευόμεθα, ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς ἢ ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς; Ἐκεῖνος ὅστις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας θεωρεῖ ὀπῆτως πρὸς τὴν Βισέρτην ἀποδίδων δικαιοσύνην εἰς τὸ μάθημα monito ὅπερ ἤδη εἰ ἡμῶν προήλθε καὶ τὸ ὀποῖον μᾶς ἐκαστοῖς τούτας πικρίας καὶ δὲν παρατρεῖ τὴν εὐρίαν συνωμοσίαν, ἧτις ὀργανίζεται ἐντὸς τοῦ Βατικανοῦ, ἐκεῖνος δὲν εἶναι πατριώτης.

Ἐκεῖ εἶναι ὁ ἐδιόλληκτος τῆς Ἰταλίαις ἐχθρὸς, ἐν ἀνάγκη νὰ πολεμήσωμεν. Ἐν ἡμέραις γαλλῆς θὰ παρεβάλλῃ πάντοτε προσκόμματα εἰς τὸν ὄρομον μᾶς, ἐν ἐποχῇ δὲ τρικυμίας θὰ συμμαχῆσῃ μοιραῖως μετὰ τῶν ἐχθρῶν μᾶς. Καὶ δύναται νὰ κληθῇ σοβαρὸς εἰς λαοῦς, ὅστις διάγει ἠσῆγως πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν, ὅστις περιβάλλει διὰ βασιλικῶν τιμῶν καὶ ἀτιμωρησίας τὸν ἄνθρωπον, ὅστις συνωμοτεῖ διηκετικῶς καὶ ἀναισχύντως, ὅπως τὸν καταστρέψῃ; Κεκοῖα ὅτι θὰ εὐρῇ, πρὸς ἐαυτὴν ἐμῆρονος καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἐχθροῦς ἢ

παπισμένη δεν αποτρέπεται ούτε τις πλέον γαλοίας μεταμορφώσεως. Παρατήρησατε τον Λέοντα ΙΓ'· όστις άντήλλαξε την πύργον διά του Φρυγιού πύλου. Καί ή άρχαία συμβίωσις, ήτις κατέστη άπευθής εν Ρώμη, ήτις εν τών νόμοι των Έγγυήσεων εζήτει διεθνές κύρος ήτις επέδιωκε και εξέθετε την συνδιαλλαγήν μεταξύ Πάπα και Βασιλέως ένεκα της λύσεως διότι έχασε την έξουσίαν, κατέστη και αύτή μετά του Ιωακείμ Πέστη δημοκρατική. Είς τούτο τό νόθον συνοικέσιον όλων των συντηρητικών δυνάμεων κατά της ισχύος της εξέλιξεως ό Τεκτονισμός όφείλει ν' άντιταχθώ μεθ' όλης της επιμονής. Ο Πάπας μελετά μισήφρονον πατροκτονίαν είναι ανάγκη νά βεβαιωθώ τις περί τούτου; Ο Μακιαβέλης άπαρθέγγετο· «όστις λαμβάνει προς διοικήσιν πλήθος και δεν εξασφαλίζεται κατ' εκείνων οτινες έχθρικός διακείνται προς την νέαν ταύτην καταστάσιν των πραγμάτων, δημιουργεί κράτος μεμετρμένης ζωής.» Καί ήμείς επιθυμούμεν ίνα ζήση ασφαλής και εύτυχής ή 'Ιταλία· διά τούτο είναι ανάγκη άπαραίτητος ν' αφαιρεθώ από του έχθρου ή έκ των νόμων άπορρίψουσα ελευθερία του συνοικεσίου άποινει κατά της πατρίδος· διά τούτο πρέπει νά καταργηθώσιν αι Παπικοί έγγυήσεις. Το 'Ιταλικόν Κράτος δεν θά εφηνίσει, έρσον δεν γίνεται άπολύτως και ριζικός λαϊκόν, έρσον οι άντιπροσωποι όλων των θρησκευμάτων δεν έρχονται προς αύτό τή ρωμαϊκή άνοχη· άμφοτέρωμοι ίσοι μεταξύ των, έρσον όλοι ένώπιον των νόμων δεν είναι τίποτε περισσότερο ή ολιγώτερον παρά πολιται.

Και τούτο μάς ενδιαφέρει και όφείλει νά διακηρύξωμεν σήμεραν, άνταμινησόμενοι τό μακρότερον του Ιερδάνου Ιερύσου. Ένώ πλήθος προσκυνητών συμπικνουόνται ένταύθα υπό την έγγυήσιν μιας τάξεως πραγμάτων, την όποιαν κακολογούσι, όμοιήμένη σύγχι εκ ειαθνήματος θρησκευτικού· άλλ' εκ της ασέβους επιθυμίας νά προσαγορεύουσι εις τις κακλισμένας και περιφρονητους Βασιλικές τον Πάπαν-Βασιλέα, είναι δικαίον ήμεις ν' άναμελψώμεν ήμους προς τον άνδρα, όστις εζήγειρε τάς κολλημένας ψυχάς και ύπέστη ποινήν σκληροτάτου θανάτου διά την ελευθερίαν της σκέψης. Έκείνος τό ειπεν εις τους διώκτας του. «Έρίμει περισσότερο εις οτινες αναγινώσκαστε την άπόφασιν ή εγώ· όστις την άκουσιν. Ο τρομος εκείνος ήσαν εις τους δικαστάς του Βραύου ή προκίσθησι του μέλλοντος. Η άπαθήσις ήν συμπασα ή πεπολιτισμένη Ευρώπη, εξέρχοντος του Τεκτονισμού, έδωκε προς τον Νολανόν επ' αύτου του τόπου ένθα έτελέσθη ή άποτέφρισις του, απέδωκε δικαιοσύνην εις τους δημίους του και εζόξασε τό θύμα.

Είναι άληθής ότι ή κληρική αντίδρασις όφείλει καθ' όλην την Ευρώπην· άλλήθες ότι ή 'Ιταλία δεν προνοεί, ως όφείλει, περί της υσκήσεως ταύτης συνοικεσίας. Χθές ό πρωθυπουργός των Ουγγρων έσκαρζάντα την χώραν μας· σήμεραν ό Καρδινάλιος της Βιεννης, παρεντων όσ υποουργών της Αύστρουγγλικής αυτοκρατορίας ελευδερθε την ήμετέραν εθνικήν ένωσιν. Καί ήμείς τί πράττομεν; Δεν γνωρίζω ή μάλλον τούτα γνωρίζω, ότι ούδέμια συμμαχία δύναται νά επιβάλη εις ένκ λαόν ν' άνίχρηται ποιαστας άνάνδρους και εύτελαίς προκλήσεις.

Συγκριφραζισούντες, όφείλομεν νά καταστήσωμεν γόνιμα τά νέα και γενναία στοιχεία της ζωής· νά εκπαιδευσωμεν τον λαόν εις άποφάσεις γενναίας εις την κοινωνικήν άρετήν, νά πολεμήσωμεν άνου άνακοπής τό ελάττωμα, την κακοήθειαν, την υποκρισίαν· εζ έν όλος είναι μεροληψύμενος· νά καθυρίσωμεν τον εύδανόν της 'Ιταλίας από του ελευδερτου μιάσματος της φιλοδοξου και επωνειδιστου μεταρτητής. Όφείλομεν ν' αποδειξώμεν σύγχι διά λογών αλλά δι' έργων, ότι τό Γάγγα αποδέσσει αποκλειστικώς εις τό κοινόν αγαθόν, δεν εζέυηρεται προσωπικώς κενοδοξίαι ή ιδιαιστικά συμπέροντα, δεν είναι ούτε συμμορία ούτε έταίρια· δεν υπαστηρίζει ούδέ προστάτει τό όνειδος, πολιμαί· επουδύποτε την πληρωμήν φιλοδοξίαν και διότι αποκλειστικώς τό βραβείον εις τον πραγματικώς άξιον εκ των αδελφών, σύγχι ένκ έπαρθη άπ' αύτό άλλά ένκ

έν τή δημοσίαι διοικήσει και τω Κοινοβουλίω φθάση ισχυρά ή φωνή και άκαταμάχητος ή ευεργετική επίδρασις των άρχών μας. Όφείλομεν ύψηλοφώνως νά διαβεβαιώσωμεν ότι ό Τεκτονισμός θέλει την ακριβή και άκεραίαν εφαρμογήν των πολιτικών και ήθικών άρχών του, των αναγεγραμμένων εν τή παλαιή και ένδοξω τριλογία του, επιδιώκει την εφηνήν μεταξύ όλων των ανθρώπων, των εθνών των κοινωνικών τάξεων, θέλει τό Κράτος εζ όλοκλήρου λαϊκόν, ελευθερον, αυτόνομον, προνοητικόν, αγαθοεργόν· όλας τάς μεταρρυθμίσεις τάς όποιας ή επιστήμη, ή πολιτισμός, ή δικαιοσύνη και ή αγάπη άναχτηρύντου και ύπαγορεύουσι· ζητεί έγχι ελετηροσύνην άλλ' άνταξίαν, ίσην και ασφαλή άμοιβήν δι' όλους τους έργάτας, ελευθερίαν και ίσότητα, νόμων, τιμίστηρα και φειδώ έν τή διοικήσει, απλότητα έν ταις διατάξεσιν, επέκτασιν εκπαιδευσεως, δικαίαν και προσδευστικήν αναλογίαν φόρων, αγνότητα ψήφων, δικαιοσύνην των άρχών, σοβαρότητα νομοθεσιών, ισχύν, αξιοπρέπειαν και νομιμοροσύνην της Κυβερνήσεως.

Από της Ρώμης στρέφομαι προς όλους τους 'Ιταλους αδελφούς, τους όποιους είδον διαφλεγόμενους υπό τόσου ένθουσιασμού προς τάς ήματέρας ιδίας και τους εξορκίζω νά μη αποστώσι του έργου των, νά έμμένωσι πιστοί και άτρέμητοι στρατιώται του παγκοσμίου τεκτονικού στρατού. Καί δεν εζαιρω την γυναίκα· ες την ανυψώσωμεν άπέναντις εις την ύψηλην και λεπτήν ποιήσιν της ανθρωπίνης άποστολής μας. Έάν ό Τεκτονισμός αποκτήση εις πύσαν οικόγένειαν μέν γυναίκα, ήτις νά τον έννοή και νά προμάχηται των άρχών του, θά ίδωμεν μετά της εύρυτέρας και ταχυτέρας προπαγάνδας νά καταστή άκαταμάχητος από του γυναικειου πνευματος και της γοητείας ό θρίαμβος των ιδανικών μας.

Εφ' όσον σκληρός και έν ήναι ό αγών των όποιον άνελέδομεν, δεν δύναται νά μας εγκαταλίπη ή πίστις περί της νίκης. Η άρετή του 'Ιταλικού λαού και έν μέσω των μεγαλειτέρων δυστυχιών επήρθε πάντοτε ή αύτή. Το πνεύμα του δεν αποθνήσκει· ένώ σιωπα και ίσως υστερεί έν τή πολιτική και ταις επιστήμας ανυψούται έν τή σπουδή και ταις τέχναις, εκδηλούται εις εθάντα δημιουργήματα. Ένωσιτα ποιόν υπαινίττομαι Αδελφοί· ες απευθύνομεν εκ της αγάπης ταύτης χειρισμένον και ήπαινον προς τον υπεράνθρωπον διδάσκαλον, όστις μετά της φυγής και όρμής της θείας του μουσικής εθέρμανε τάς επαναστάτας μας και πλήροι ήδη τον κισμον ένθουσιασμού διά την 'Ιταλικήν τέχνην.

Εάν αι δυνάμεις αύται της θελήσεως και της μεγαλοφυίας, αι προηγοίαι και αι όδοίς αύται δεν μάς εγκαταλίπωσι, θά ίδωμεν σύγχι διά της βίας των όπλων άλλά διά του δικαιώματος των ανθρώπων την 'Ιταλικήν σημαίαν κυματίζουσαν επί των υποδουλών πέλας μας και θά δυναθώμεν νά βεβαιώσωμεν μετά του ήμετέρου μεγίστου ποιητού ότι τίποτε πλέον ούτε κακιντρέγεια ούτε βία θά ταπεινώση έν Ρώμη την σημαίαν ήτις από του κίςχους της αγχόνης ύφούται προς τό φως του Καπιτωλίου.

Και ήδη έγερθήτε, αδελφοί· από του αγριώγου Καπιτωλίου οι άρχαίοι εξέλαπον τάς άκατανικήτους λεγεώνας εις την κατάκτησιν του κόσμου, ήμεις δε τονίζομεν ήμους και όδην προς την αγάπην. Εις την έκκλησιον και ισχυράν εκείνην αγάπην, ήτις άνέφλεξε την φυγήν των ποιητών μας, τον νοόν των φίλοσώρων μας, την φαντασίαν των καλλιτεχνών μας, την άρετήν όσων νεκρών ή ζώντων, άρχόντων ή ιδιωτών, επιστηών ή ασήμων επολέμησαν, υπέφεραν και άπέθανον διά την επιστήμην, διά την πατρίδα· διά την κοινωνικήν δικαιοσύνην. Επέρχονται οι γρονταί· προστάτες την μέγλην τούτων από των σεπών ταυτων· λαρών εκχύνεται ισχυροτάτη, επ' όλου του ανθρωπίνου γένους ή άκτίς του πολιτισμού και περιλαυβάνοντες εις τό εζαισιον όνομα της Ρώμης πασαν ήθικήν πρόδον και επιστημονικήν, δυνάμεθα νά επαναλάβωμεν· Ρωμαίαι είσιν όσοι κατοικούσιν έν τω κόσμω. ες εζάρω·

μεν τὴν ὑψηλὴν ταύτην ἰδέαν ἣτις εἶναι τὸ ἡμέτερον φῶς, τὸ ὁποῖον γονιμοποιεῖ τὴν ζωὴν καὶ ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τὴν ἔξοχον πόλιν ὅπως ἐγερθῆ καὶ κατακεραυνώσῃ τὸ Βατικανὸν καὶ ἐνῶ ἐν τῇ εὐρυχώρῳ Βασιλικῇ ἐκτοξεύονται μαιφρόνοι κραυγαί, ἄς εὐχηθῶμεν ἡμεῖς ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς ἀθανάτου Ἰώμης, ὑπὲρ τῆς Ἰταλικῆς Ρώμης.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Μεγ. Διδ. οἱ ἀδ. Καρδούτσης, Μπέβιο, Φόρτης καὶ Φεράρης διὰ λόγων ἐνθουσιωδῶν ἐξῆραν τὰς ἠθικὰς καὶ κοινωνικὰς κατακτήσεις τοῦ Τεκτ., ὅστις ἐγένετο οὕτω εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας. Ἡ ἑορτὴ αὕτη παρήγαγε βαθυτάτην ἐντύπωσιν, ἔδωκε δὲ εἰς τὸ Βατικανὸν τὸ ἠρμόζον μάθημα.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Μετὰ θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν ἐν Σικίνῳ πρό τινων ἡμερῶν ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΥΔΗ**, ἐπὶ εικοσιπενταετηρίᾳ διατελέσαντος δημάρχου Σικίνου πατρὸς τοῦ ἀδ. Ἀποστ. Λύδη δικηγόρου. Τὸν τεθλιμμένον εἶδον συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως ἐπὶ τῷ ἀνηκίστῳ ἀνυχήματι καὶ δεόμεθα τῷ Μ. Α. τοῦ Σ. νὰ ἐπιχύσῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν δεινῶς τρωθεῖσαν καρδίαν του.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ῥωσίαν ἡ ἀδ. Κλοτίλδη Θεοδῶ (Ἑσμεράλδα Θεοβάντης), ἐπιστρέφουσα ἐκεῖθεν διὰ Παρισίων εἰς Ἰσπανίαν, τὴν ποιητικὴν πατριδα τῆς ἣτις ἀποστέλλει αὐτὴν προσεχῶς ὡς ἀντιπρόσωπόν της εἰς τὸ ἐν Σικάγῳ συγκροτηθῆσομενον συνέδριον «ἐπὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ γυναικείου φύλου εἰς τὰς ὡραίας τέχνας». Τὴν διάσημον ἀδ. τὴν τόσα παρασχούσαν ἡμῖν δείγματα ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ καθόλου τεκτ. αἰσθημάτων καὶ καταθίξασαν διὰ τῆς μαγικῆς τέχνης της, συνώδενσαν πολλοὶ ἀδ. μέχρι τοῦ ἀεροπλοίου καὶ διηρημήνευσαν αὐτῇ τὰς εὐχὰς πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἀδ. τῆς ὅπως ὁ Μεγ. Ἀρχ. τοῦ Σ. χαρίζῃ αὐτῇ ὕψιστην πάντοτε, πανταχοῦ δὲ ἡ ἀγγελικὴ τῆς ψυχῆ εὐφροσύνη μέσα καὶ τρόπους πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πεινῆς καὶ τῆς δυστυχίας.

— Ἀντήλλαξεν ἐν Σύρῳ ἀρραβῶνα δεκτόλιον ἐθαύωρον ὁ ἀντόθι ἀδ. Π. Ἀποστολόπουλος ταχ. ἐπιστάτης, μετὰ τῆς ἐν γένους καὶ ἀνατροφῆς ἀρίστης, κάλλους δὲ ψυχῆς καὶ σώματος διακεκριμένης δεσποινίδος Ἀννέτας Θ. Καλομενοπούλου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ἔνωσιν ταχείαν καὶ εὐτυχῆ.

— Ὁ δόκιμος ζωγράφος ἐν Ἀθήναις ἀδ. Ἐμ. Λαμπάκης, κατὰ παραγγελίαν τοῦ γενναίου χορηγοῦ κ. Α. Στεφάνου Σκυλίτη, τοῦ οἰκοδομήσαντος ἐξ ἰδίων τὴν λαμπρὰν ἐν Παρισίοις ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν, ἔγραψε, λίαν ἐπιτυχῶς συνδυάσας τὸν γνήσιον ἐκκλησιαστικὸν ἠθισμόν μετὰ τῆς ἐπιτροπόμενης καλλιτεχνικῆς ἐξοραίσεως, πᾶσας τὰς μελλούσας νὰ στολίσωσι τὸν ναὸν τοῦτον τοῦ Θεοῦ ἁγίας εἰκόνας. Διὰ τὴν ὄντως ἀξιόλογον καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν ἀδ. Λαμπάκην τὸν μίλλοντα νὰ τιμήσῃ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν Παρισίοις ὅπου αἱ εἰκόνας του θὰ πρόκηται ὑπόδειγμα οὐχὶ μόνον πίστεως καὶ μελέτης ἀλλὰ καὶ ἐμπνεύσεως χριστιανικῆς ἐκ τῶν θερμοσίφων. Τὰ ἔργα τοῦ ἀδ. Λαμπάκη εἶσιν ἐκτεθειμένα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του (ὁδὸς Χάρητος ἀριθ. 15) ὅπου δέοναται πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ τὰ ἐπισκεφθῆ.

— Ὁ ἀδ. Χ. Δισκοκονιδῆς ἀνέλαβε δωρεάν τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ἐνὸς τῶν ἀρρίνων τέκνων τοῦ γενναίου ἀλλ' ἀτυχοῦς πλοιάρχου Λόγκα, ἐπελθὼν οὕτω πολύτιμος ἀρωγὸς εἰς τὴν δυστυχίαν ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου του. Σφίγγομεν μετὰ συγκινήσεως τὴν χεῖρα τοῦ ἀδ. Δισκοκονιδῆ ἐπὶ τῇ τεκτονικωτάτῃ πράξει του καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ ἀπὸ καρδίας.

— Ἐσφαλμένως ἔγραψεν ἐν τῷ α. φύλλῳ τῆς «Ἀθηναίς» τὸ ὄνομα τοῦ εἰοῦ τοῦ ἀδ. Δ. Παπαγεωργίου **Κωνσταντῆνος** ἀντὶ Γεωργίου

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

<p>Κ. ΒΟΥΡΛΗΣ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ὁδὸς Θεσπέως καὶ Περιχλῆους</p>	<p>ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ Ὁδὸς Σοφοκλέους (παλαιὸν Κρηματιστήριον)</p>
--	--

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

<p>ΙΩΑΝ. ΔΟΥΚΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ὁδὸς Πραξιτέλους</p>	<p>ΙΩ. ΔΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΪΤΗΣ 4 ὁδὸς Ὁφθαλμιατρείου 4</p>
--	--

<p>ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ</p>	<p>ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΑΝΤΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 40</p>
---	--

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΧΙΑΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 44